

ZPRAVODAJ MĚSTYSE STÁDLEČ

PRO OBCE HÁJKY, KŘÍDA, SLAVŇOVICE, STÁDLEČ A STARÉ SEDLO

5/2024

KVĚTEN 2024

15. ROČNÍK

Periodikum vydáváno a šířeno prostřednictvím internetu!

Milí přátelé, sousedi, spoluobčané,

Měsíc květen je u konce a o slovo se pomalu hlásí léto. Nicméně pojďme si připomenout co se v tomto měsíci událo v našich obcích. Kromě klasických kulturních akcí jako například stavění májky, divadelního představení a fotbalových utkání se pomalu dokončují i některé obecní projekty.

Jak si mnozí jistě už všimli, podařilo se nám dotáhnout ke zdárnému konci dlouholetý nešvar s vlastnictvím pozemku pod fotbalovými kabinami. Jsme rádi, že tento problém je po tolika letech konečně vyřešen a kabiny již stojí na obecním pozemku. Nyní lze plánovat další rozvoj či rekonstrukci zázemí nejen pro naše malé i velké fotbalisty, ale i pro jejich fanoušky.

Další projekt, který se blíží pomalu ke konci je rekonstrukce bytových jednotek nad moštárnou. Nyní probíhají finální dokončovací práce jako pokládka podlah, obklad kuchyňských linek, ale i venkovní úpravy. Případní zájemci o pronájem si pomalu mohou posílat žádost na úřad městyse.

Zastupitelé se taktéž shodli, že spustí první etapu rekonstrukce silnice ve Starém Sedle, která již dlouho čeká na svou obnovu. Jedná se o dost nákladnou investici, proto bylo snahou zastupitelstva využít prostředků z dotačních titulů. Bohužel jsme s žádostí u Ministerstva pro místní rozvoj opět neuspěli, ani z dotačního programu na obnovu komunikací od Jihočeského kraje. Oprava je už velice nutná, rozhodli jsme tedy využít na tuto etapu vlastních zdrojů.

Bohužel z čeho nemáme radost je stav opravené cesty pod kapličkou Kalvárie, která je aktuálně využívána jako neoficiální objížďka uzavřené silnice mezi Slavňovicemi a Stádlcem z důvodu rekonstrukce mostu. Tato cesta byla zpevněna a upravena, aby se dala využívat hlavně pro cyklisty a chodce. Spodní část cesty je nyní ve špatném stavu a není v našich silách ji opět opravovat, proto bude průjezd této cesty omezen.

Závěrem bych vám chtěla popřát krásné a slunečné dny v kruhu svých blízkých a přátel. A nezapomeňme také na naše malé i velké dětičky, které v sobotu 1.6. oslaví svůj svátek – Mezinárodní den dětí.

Dita Jírovcová
místostarostka městyse

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V květnu oslavili svá životní jubilea tito spoluobčané:

❖ Jaroslav Anděl - Stádlec	68 let
❖ Miluše Doubková - Slavňovice	74 let
❖ Josef Urban - Staré Sedlo	77 let
❖ Jan Bártů - Stádlec	67 let
❖ Pavel Černohorský - Stádlec	65 let
❖ Bohumil Svoboda - Staré Sedlo	74 let
❖ Helena Příbylová - Staré Sedlo	76 let
❖ Anna Hořejší - Slavňovice	70 let
❖ Marie Kovaříková - Stádlec	76 let
❖ Jaroslav Pecka - Stádlec	68 let
❖ Jana Ťoupalová - Staré Sedlo	77 let

Zdroj: Matriční úřad městyse Stádlec

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

PRONÁJEM RESTAURACE STÁDLEC - ZÁMĚR

Městys Stádlec nabízí pronájem restaurace s možností ubytování. Objekt je u hlavní silnice, nedaleko centra městyse Stádlec. Objekt je patrový, částečně podsklepený. Objekt kuchyně, restaurace a sálu je včetně základního vybavení (nábytek, bar, spotřebiče atd.).

Termín zahájení nájmu, podání nabídky, podmínky nájmu a požadavky na nájemce k dispozici na adrese: <https://www.stadlec.eu/zamer-mestyse-stadlec-c-1-2024/>. Kontakt pro bližší informace na telefonním čísle: 606 300 313.

STALO SE

Okrsková soutěž SDH

V sobotu 4.5.2024 se v Ratajích pořádala okrsková soutěž sborů dobrovolných hasičů.

Soutěže se zúčastnily čtyři družstva mužů a dvě družstva žen. V soutěži mužů se na 1. místě umístilo družstvo SDH Stádlec, 2. místo obsadil tým SDH Rataje, 3. místo patřilo SDH Slavňovice a 4. místo obsadilo družstvo SDH Staré Sedlo. Mezi ženami patřilo prvenství týmu SDH Rataje, 2. místo obsadily ženy SDH Stádlec.

Všem týmům gratulujeme k umístění!

Text: Dita Jírovcová, foto: Karolína Jírovcová

Pokládka věnců 8.5.2024

8.5.2024 proběhl ve všech obcích tradiční pietní akt za účasti členů zastupitelstva, při němž byly položeny věnce a vzpomenuťi všichni, kteří položili životy ve světové válce.

Text: Dita Jírovcová, foto: Dita Jírovcová, František Pražma

Divadelní představení – Stádlecká restaurace

V pátek 10.5.2024 se ve Stádlecké restauraci konalo divadelní představení ochotnického spolku Divadlo Votice s názvem Na správné adrese. Ačkoliv účast byla jako tradičně komorního rázu přibližně 30 návštěvníků, představení bylo opravdu úžasné a diváci byli výkonem herců nadšeni, což ocenili i dlouhým potleskem.

Děkujeme a těšíme se na další představení v jejich podání.

Text, foto: Dita Jírovcová

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

- ❖ **2.6.2024 od 7:00** poznávací cesta do přírodní rezervace **Blata – Táborsko**, doprava zajištěna, objednávky na úřadě městyse, cena a přesný čas bude ještě upřesněn
- ❖ **14.9.2024 od 10:30 hod** – **Exkurze Temelín** (náhradní termín) – zájemci se přihlašují na úřad městyse Stádlec

NAPSALI NÁM

Fotbalová sezóna Stádlec

Fotbalová sezona 2023/24 se pomalu chýlí ke svému konci. Do mistrovských utkání zasáhly týmy minipřípravky, kdy ze všech 5 utkání nenašli přemožitele. Mladší přípravka 1 zápas vyhrála, 1 remizovala a 5 prohrála, starší přípravka 4 zápasy vyhrála a 3 prohrála, mladší žáci 2 zápasy vyhráli, 3 remizovali a 5 prohráli. Starším žákům, kteří jsou spojeni s Bechyní, se na jaře tak nedařilo, jako na podzim a zatím 2 zápasy vyhráli a 5 prohráli. Dorost, který je taktéž spojený s Bechyní 5 zápasů vyhrál a 4 prohrál. Muži 2 zápasy vyhráli, 3 remizovali a 2 prohráli. Nejdůležitější utkání sezóny, a to derby s týmem Řepeč-Opařany jsme zvládli a vyhráli jsme 3:1. Do konce jarní části zbývají odehrát 3 kola.

Touto cestou by sportovci TJ Sokola Stádlec chtěli velice poděkovat členům zastupitelstva Městysu Stádlec za to, že se po dlouhých letech a složitých vyjednáváních podařilo odkoupit a částečně vyměnit pozemky pod kabinami, pódiem a přílehlou stráň. Nyní jsou tyto pozemky majetkem Městysu Stádlec a je možné do budoucna pomýšlet na rekonstrukci kabin a sprch. Velice si práce zastupitelstva vážíme a doufáme, že dobrá spolupráce mezi Městyssem a Sokolem bude i nadále pokračovat.

V letošním roce jsme žádali o dotaci v rámci programu Jihočeského kraje na provoz a údržbu sportoviště, kde je v plánu vybudovat umělé zavlažování, propískovat hřiště a obnovit nový trávník. Celkem je rozpočet projektu 700 000,-Kč. Dotaci jsme získali ve výši 325 000,- Kč. Aby se projekt mohl realizovat, musí Sokol sehnat zbytek financí. Věříme, že se nám to povede a rekonstrukci trávníku budeme moci realizovat. K tomuto kroku jsme se rozhodli proto, že trávník je velice namáhaný. Prakticky každý den na fotbalovém hřišti někdo trénuje a každý týden se zde hrají minimálně dvě utkání. Přeci jenom zde hraje a trénuje 7 družstev. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli vypsát veřejnou sbírku, na kterou bude moci kdokoli přispět. Informace bude vyvěšena na internetových stránkách klubu a budou vyvěšeny letáky na fotbalovém hřišti.

Další plánovaná úprava hřiště bude instalace záchytné bezpečnostní sítě za fotbalovou bránu, z důvodu nutného vykácení stromů a otevření prostoru podél komunikace kvůli plánované rekonstrukci mostu. Nosné sloupy nám na tento projekt věnovalo Zemědělské družstvo Opařany, za což jim velice děkujeme.

Od 31.5. do 2.6. se fotbalisté Sokola Stádlec a FC Bechyně zúčastní velkého evropského turnaje mládeže v Mnichově. Zastoupení budou mít všechny mládežnické věkové kategorie. Jedná se o nákladný výlet, a proto jsme oslovili několik sponzorů, kteří na turnaj přispěli. Tímto bychom rádi poděkovali za podporu obcím Řepeč a Opařany, stavebninám Opařany, Kafka transport, Vopss Řepeč, Jan Diart - Brokers Colsunting a PL BEKO. O tom, jak dopadl turnaj v Mnichově budeme informovat v dalším vydání zpravodaje.

Za TJ Sokol Stádlec Vítá Kouba

MŠ A ZŠ STÁDLEC SLOVEM I OBRAZEM

Konec dubna a květen byl ve znamení mnoha školkových a školních aktivit.

Zaměstnanci školy se opět vzdělávali: obě kuchařky se zúčastnily 5.3. semináře Moderní vaření s firmou Bidfood v Táboře a 24.4. webináře: Koncept navrhovaných změn spotřebního koše.

Ředitel školy V. Doležal a třídní učitelka M. Rysová absolvovali 22.4. seminář ve škole týkající se Informatiky. Vedený byl krajským ICT metodikem a tématem byla informatika na 1. stupni ZŠ, programování, práce s volně dostupnými programy: Scratch, Toxicode, Angry Birds, Code ,...

Dalším seminář byl 16.5. „Studánky víly Rozárky“, na téma voda, na Střední zemědělské škole v Táboře / celodenní akce / P. Véle /MŠ/ a M. Rysová /ZŠ/

Ohlédnutí za proběhlými akcemi:

29. dubna se konala třídní schůzka v ZŠ

30. dubna Projektový den – Lom Jezovít

Dílna s rodiči v rámci projektu MAP 4 v ZŠ proběhla 14.5. a to jako šachový turnaj za účasti 8 hráčů / 3 rodiče + 5 žáků/.

Zde se očekávaným vítězem stal Josef Janoušek, třeták a hráč ŠACHklubu Tábor, který všech sedm partií dovedl do vítězného konce, druhé místo obsadil V. Fábera

A co se událo a chystá se ve školce?

2. května se i do naší školky instaloval dotykový monitor, se kterým se předškoláci již mohli seznámit ve škole, kde již slouží delší dobu. A opět byl pořízen z Dotací /Operační program J. A. Komenský – OP JAK.

9. května se konal zápis do naší MŠ. Zapsány byly 4 děti pro školní rok 2024/25. Případní další zájemci o MŠ se mohou ještě ozvat. Kapacitu ještě máme.

A nesmíme zapomenout na pohádku v MŠ Malá mořská víla 16.5., na kterou se přišli podívat i školáci. A také se četly pohádky – v pátek 17.5. J.Janoušek a T.

Hánová zašli do školky a dokázali, že umí již číst plynule a s přednesem.

A co ještě?

V pondělí 20.5. nás navštívil pan fotograf a fotili se všichni z mateřinky i školáci. Následující den do mateřinky zavítal v rámci projektu Povolání p. Horais s vozidlem Zdravotnické záchrané služby. Školčata i školáci se tak seznámili s prací záchranáře a s pohotovostním vozidlem. Děkujeme!

21.5 jsme si ve školce opět připomněli Den matek tradiční povedenou Besídkou. Po ukončení besídky měly děti možnost maminkám ještě více zpříjemnit odpoledne ☺ wellness centra voňavou dílničkou, kde se společně vyráběla sůl do koupele a vytvořilo se masážní studio. Maminky si užily masáž hlavy, zad a rukou, relaxační koutek s vybarvováním mandal, kadeřnictví a studio jógy s kavárnou, kde děti připravovaly maminkám občerstvení. Na celou akci se děti nadšeně chystaly a s nemenším nadšením o své maminky pečovaly. A účast byla hojná - 14 rodičů a děti / celkem 30 účastníků. Akce se konala v rámci projektu MAP 4- Dílna s rodiči, a to v režii paní učitelky Véle.

A co družina?

Po roce jsme si připomněli zase Čarodějnice. Dvěma vyrobenými divoženkami jsme ozdobili školní plot. Dále v režii dětí proběhl Den chemika – 2.5. a Den delfínů - 23.5.

A po několika obeslaných výtvarných soutěžích se konečně usmálo štěstí a třetí místo ve své kategorii získal Josef Janoušek na Téma Červen - měsíc myslivosti a ochrany přírody. Vyhlášení a osobní předání cen proběhlo 16.5. v DDM Tábor. Gratulujeme.

Do konce května musíme ještě odeslat práce Výtvarné soutěže pořádané KÚ JČ kraje: Moji evropští sousedé, kde jsme malovali významné památky evropských států.

A co nás čeká?

Nejbližší akcí bude druhý projektový den z OP JAK /operační program J.A. Komenský/, kdy 29.5. jedeme do Malšic a bude zaměřen na včelaření. Třetí projektový den z OP JAK je připraven na 12.června, kdy k nám zavítá herečka Ivana Bílková z Divadla Drak s představením Nádherné úterý (představení pro MŠ i ZŠ) a po něm bude následovat dílna pro školáky zaměřená na divadlo.

Foto V. Doležal, P. Véle. Z.Kovářová / text V. Doležal – ředitel

POJĎME SI PŘIPOMENOUT TROCHU HISTORIE

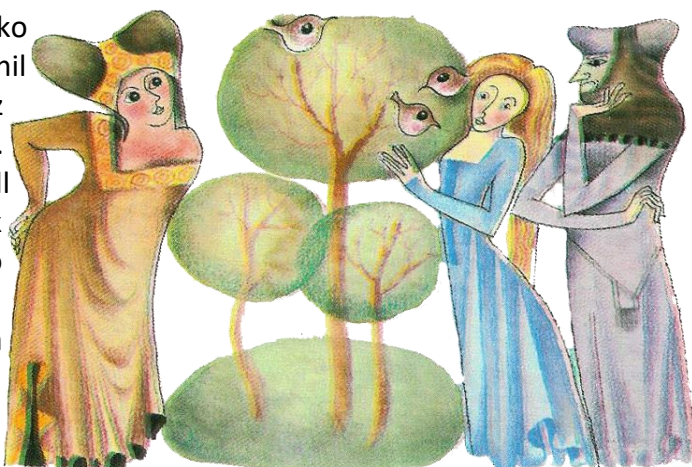
Hrad Kámen - původně gotický hrad byl postaven v polovině 13. století na rozsáhlém skalisku, podle kterého byl také pojmenován. První písemné zmínky jsou z let 1316 a 1318. V letech 1327 až 1504 je Kámen královským lenním hradem. Od roku 1523 hrad téměř 200 let vlastnila jedna z větví významného českého rodu Malovců. V polovině 16. století dosáhlo panství Kámen největšího rozmachu. K hradu patřilo stejnojmenné městečko a deset poddanských vsí. Z maloveckých držitelů se do historie hradu nejvýznamněji zapsal rytíř Jan Kryštof Malovec (držel hrad od roku 1640), který nechal hrad přestavět v raně barokním stylu. Bylo vystavěno jižní obytné křídlo a vstupní věž (1673). Na západním okraji vsi dal vystavět raně barokní kapli Panny Marie Bolestné, v níž zřídil rodinnou hrobku. V průběhu 18. a 19. století se držitelé hradu a panství rychle střídali a hrad ztrácel na svém významu. Po roce 1948 byl hrad poslednímu majiteli Antonínu Fleissigovi vyvlastněn.

Třech sestrách,

**kterak se o majetek mezi sebou svářely
a jak potom tu nejmladší zabily, protože ji záviděly ženicha.**

Hrad Kámen stojí na černé a holé skále nedaleko Pacova. Kdysi ho dobře opevnili, aby chránil cestu z pomezí do srdce Čech ku Praze. Jeden z jeho pánů měl prý tři dcery, ale žádného syna. Protože je měl rád všechny tři stejně, nedovedl svůj majetek mezi ně rozdělit. Když pak nečekaně umřel, svářely se tři panny o dědictví. Žádná nechtěla ustoupit, každá chtěla být paní hradu Kamene. Nejstarší panna už pomalu odkvétala a žádný ženich o ni nestál, protože byla přísná a nedůtklivá. Prostřední panna byla veselá, ale rozmariná a s

každým si zahrávala. Přestože kdysi měla dost nápadníků, přece si ji žádný nevzal. Nejmladší byla ze všech nejmilejší. Nikomu nikdy neublížila. Ještě za otcova života začal za ní jezdit jeden rytíř na námluvy. Otec proti svatbě nebyl, ale ty dvě starší zárlily a lásku jí nepřály. Nyní se starší panny celý den přely, která z nich bude paní. Ta nejmladší se dívala, jak šermují proti sobě rukama, jako dva rytíři v souboji. „Já jsem z Vás nejstarší,“ tvrdila jedna, „a proto mi po právu náleží spravovat celé naše jmění.“ „To by se Ti tak hodilo,“ křičela druhá. „Já jsem ale nejchytřejší a nedám se ošidit o majetek.“ „Když otec žil, měl nás spravedlivě podělit a nemusely jsme se teď mezi sebou hádat,“ zlobila se starší, ale mladší hned našla odpověď. „Kdyby žila matka, jistě by nedovolila, abyste mi ubližovaly.“ Tak se ty dvě spolu hádaly ze dne na den a všechno možné si vyčítaly, ale k ničemu to nevedlo. Nejmladší panna myslela na milého a těšila se, že ji odtud odveze na svou tvrz. Chtěla mu však přinést nějaké věno, a tak čekala, jak se starší sestry spolu dohodnou. „A proč Ty nic neřekneš?“ ptaly se jí jednou. „Pořád jenom sedíš a mlčíš. Jen bojuj také za sebe. Zadarmo Ti nic do klína nepadne, sestřičko!“ „Nezlobte se na mne! Já se s vámi přít neumím a nechci. Ale kdyby Vás tak slyšel otec, jak se tu hádáte, byl by nešťasten. A ještě tomu není týden, co jsme ho pochovaly.“ Panny na chvíli zmlkly, ale pak se s novou vervou do ní pustily. „Tak Ty si chceš hrát na tu nejchytřejší, vid', sestřičko? Sedíš si a posloucháš. Ta přástka Ti snad neuteče. Raději řekni, jak zde budeme hospodařit?“ Nejmladší panna se zarděla a slzy jí vhrkly do očí. Potom položila vřetenou na truhlu a šla ke stolu, aby si sestry nemyslely, že se jich straní. „Já bych měla jednu radu, ale nevím, jestli Vám přijde vhod. Když se nemůžeme spolu po dobrém dohodnout, zasadme každá lipku. Které z nás vyroste lipka nejdříve, bude paní na Kamenu. Dvě druhé ji pak musí poslouchat.“ Když to sestry uslyšely, musely si přiznat, že to není špatný nápad. Ale dlouho se ještě mezi sebou radily, aby si ta nejmladší nemyslela, že je z nich přece jen nejchytřejší. Nakonec řekla nejstarší: „Ať je tedy po tvém, sestřičko! Ale pod jednou podmínkou s Tebou souhlasím, že zůstaneme všechny po tři roky svobodnými pannami. Zatím naše lipky dorostou v pěkné kmínky, a tak každá spravedlivě o sobě rozhodne.“ Dvě mladší sestry se ulekly. Žádná nechtěla zůstat bez ženicha, i když ta prostřední ještě žádného neměla. Ale aby se nejstarší sestře zavděčila, honem také přispěchala se svou troškou do mlýna. „Dobře tedy, ale která se proti tomu rozhodnutí nějak proviní, nedostane z otcovského podílu nic.“ „A ještě ji příkladně potrestáme!“ dodala nejstarší a honem dopověděla: „Tak už s tou svatbou spěchat nemusíš, sestřičko! Dřív, než za tři roky si Tě Tvůj ženich odtud neodvede.“ Panna se ulekla a tváře jí jenom hořely, ale už se nedalo nic dělat. Dvě starší panny spěchaly uříznout větvičky ze staré lípy na nádvoří a ona musela s nimi. Potom každá zasadila svou větvičku na louce pod hradem. Aby se lipkám dobře dařilo, denně sem panny chodívaly a každá tu svou zalávala. Od té doby už mladý rytíř nesměl do hradu ani vstoupit a nejstarší panna mu vzkázala, aby přijel na námluvy až za tři roky. Rytíř nevěděl, co se stalo. Jeho milá s ním nesměla ani promluvit. Tak přešel nějaký čas. Sestry jedna druhou hlídaly, obě potom společně tu nejmladší, jestli se potají neschází s rytířem. Ale ona chodila jako bezduchá.

Pořád plakala, tváře jí pobledly a byla jako vyměněná. Když se jí sestry ptaly, proč pláče, neřekla však ani slova. „Ty ženské jsou bláznivé,“ povídala si mezi sebou hradní chasa. „O nic se nestarají, jen pořád jedna za druhou chodí. Měly by se všechny tři vdát a byl by pokoj.“ Jednoho dne přišla nejstarší panna na to, že nejmladší z nich čeká dítě. Hned běžela k prostřední a žalovala na sestru, že porušila daný slib. „Co s ní budeme dělat?“ starala se. „Vždyť nejen náš slib porušila, ale ještě nás přivede do pomluv.“ „To jistě,“ řekla sestra zamyšleně. „Nejlépe bude, když to nikomu neřekneme.“ Nejstarší ale nebyla spokojena a zle se na ni obořila. „Přece jen jsi hloupá, sestro! To nám nepomůže. Musíme se jí zbavit.“ Potom šly obě k provinilé a bez milosti řekly: „Už víme, proč pořád pláčeš. Protože jsi porušila daný slib, budeš za to potrestána. Nikdo se nesmí dovědět, co se s Tebou děje. Od této chvíle zůstaneš ve své komoře a my Ti sem budeme samy nosit jídlo.“ Když nejmladší viděla, co si na ní sestry vymyslely, prosila je o smilování. „Já jsem žádný slib neporušila. Vy jste si ho vymyslely, protože nechcete, abych byla s rytířem šťastná. Nic od Vás nechci, všechno si nechte, jenom mě propusťte z hradu a já odejdu.“ „Kam bys chodila, bláznivá?“ zlobila se na ni nejstarší. „Jen pěkně zůstaň, kde jsi, a nedělej nám víc mrzení. Každá z nás dostane to, co si sama zaslouží,“ potom zavřela sestru na klíč. Dvě starší panny chodily každý den na louku pod hradem a každému říkaly, že jejich sestra je nemocná. Pečlivě zalévaly svoje dvě lipky, tu třetí nechávaly bez vody. Lipka ale pořád rostla a zdálo se, že je z těch tří nejpěknější, a to sestry mrzelo. Když dítě přišlo na svět, byl to chlapec, zlé sestry ho zabily a tajně pochovaly na louce vedle lípek. Sestra naříkala a křičela, že je obě požene před zemský soud a tam se svého práva dovolá, až ty dvě nehodné dostaly strach. Nikdo se nesmí dovědět, co se tu stalo. Víš Ty co, nejlépe uděláme, jestli se jí také zbavíme. Na Kámen už dávno nejezdí žádní hosté, a když za nějaký čas řekneme, že naše sestra umřela přirozenou smrtí, každý nám to jistě uvěří.“ Nemohly se však dlouho spolu dohodnout, jak by to nejlépe provedly. Potom ta nejstarší dala pozvat ze vsi dva zedníky a poručila jim, aby v tlusté hradní zdi vykopali nedaleko brány místo, co by se tam vešel jeden člověk. Když byli do večera hotovi, dostali dobře zapláceno a měli přijít zase druhý den. Do rána byla zeď obstavena kamennými kvádry, zedníci museli spáry vymazat a znovu zeď omítnout. Tak byla zabitá sestra tajně v noci uložena v kamenném hrobě a ony měly po starosti. Nic ale na světě nezůstane bez odplaty. Obě panny rychle stárly a pořád se mezi sebou hádaly. Na místě, kde pohřbily novorozeně, jednoho dne vyrostla čtvrtá lipka a zazelenala se pěknými lístky. Ze zloby malou lipku vyvrátily, ale když přišly druhý den zase na louku, stála tam lipka znovu. Nikomu se ji nepodařilo zničit. Sestry se stále mezi sebou přely a hádky byly na denním pořádku. Jedna druhé vyčítala, co jí napadlo. „Ty si tedy myslíš, že budeš na Kameni paní?“ ptala se mladší sestra starší. „To ses ale pořádně zmýlila. Jestli mi nevydáš hrad Kámen dobrovolně, zničím tě! Všude nechám rozhlásit, že jsi naši sestru sama zabila.“ Stará panna se zajíkala zlobou a nenávisť. Dávno už nebyla, čím bývala. Všechny ty marné starosti o majetek, zloba a svár se jí vtiskly do tváře a byla škaredá, až z ní šla hrůza. „Nikommu nic neřekneš!“ křičela na sestru. „Vezmi si polovinu všeho a zmiz! Už Tě tady nechci vidět.“ „To by se Ti tak hodilo, sestřičko! Mne se ale nezbavíš,“ řekla druhá a zůstala se sestrou na Kameni dál. Většina čeládky dávno z hradu utekla a hospodářství pomalu upadalo. Když nebylo dobré hospodyně, nikdo se o nic nestaral, a brzy nebylo pomalu co jíst. Dvě sestry se z toho marného hádání jednoho dne úplně pomátly na rozum. Zatím na louce pod hradem vyrostla vysoká tráva, ale kolem hrobu byla nejvyšší a jakoby do věnce. Lidé té louce začali říkat Panenská. Ty čtyři lipky vyrostly ve statné stromy a po čase tu byl postaven kostelíček, kolem něho založen hřbitov. Jednou, při opravě hradu Kamene, našli zedníci ve zdi lidskou kostru. Ale ty dvě vražednice už byly dávno po smrti.

Použitá literatura: Z českých a moravských hradů,

Zdroj: <https://www.kudyznudy.cz/aktivity/hrad-kamen>

Ivana Majerová
předsedkyně kulturního výboru

Kontakty na úřad městyse a příspěvky na web: obec.stadlec@seznam.cz, info@stadlec.eu, tel. 380 123 991

Webové stránky městyse: www.stadlec.eu

Městys Stádlec i na Facebooku: <https://www.facebook.com/MestysStadlec/>

Kontakty na starostu městyse: starosta@stadlec.eu, tel. 606 300 313, 380 123 990

Webové stránky Základní školy a mateřské školy: <http://zmsstadlec.webnode.cz>